

حماد عابد

ایم فل اسکالر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ۔

ڈاکٹر سید ظفر اللہ بخشا

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ۔

مس گلینہ بی بی

لیکچرار، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان، خیبر پختونخواہ

ڈاکٹر درویش یوسفزے د خیل عصر یو مزاحمتی شاعر

Hammad Abid

MPhil Scholar, Department of Pashto, AWKUM, Khyber Pakhtunkhwa.

Dr. Syed Zafar Ullah Bakhshali

Assistant Professor, Department of Pashto, AWKUM, Khyber Pakhtunkhwa.

Ms. Nagina Bibi

Lecturer, Department of Pashto, AWKUM, Khyber Pakhtunkhwa

Corresponding Author:

Resistance and Satire in the Poetry of Dr. Drwaish Yousafzai

Abstract

Dr. Drwaish Yousafzai, a prominent poet and writer from Mardan, is a leading resistance voice in modern Pashto literature. A medical doctor by profession, he combines empathy for the underprivileged with literary expression. His poetry centers on his homeland, the Pashtun nation, and the struggles of marginalized laborers. With intellectual depth and artistic richness, his work amplifies oppressed voices, making resistance and social consciousness the defining tones of his literary contributions.

Key Words: *Dr. Drwaish Yousafzai, Modern Pashto literature, Resistance poetry, Pashtun nation, Marginalized laborers, Social consciousness.*

ډاکټر دروېش یوسفزې د مردان د ادبي فضا هغه ساهو شاعر ادیب دے چې د پښتو په جدید شاعرۍ کې یو ځلنده نوم لري. د خپلې مزاحمتي شاعرۍ په اساس د خپل عصر یو نمائنده مزاحمتي شاعر ګڼلې شي. هغه که هر څو د پېښې په لحاظ د مېډیکل ډاکټر دے ولي د خپل قام د بد بختۍ ادراک هغوي د خپل حساس ضمیر او ژورې مشاهدې په زور کړې دے د وخت او حالاتو په نبض کې ګوتې لکه د یو ماهر طبیب کېښودې دي. او د هغه بیمارو تشخیص کې سره د علاج په قام ته ښودلې دے. د کوم د لامله چې د دوي قامي صحت متاثر شوې دے. دروېش یوسفزې ټول عمر د خپل خوار او تس نس اولس همدردی په خپل زړه کې لري ده. د دوي د شاعرۍ اصل محور د خپل وطن د ودانۍ، د پښتون قام د ښېرازۍ، د مظلومې او خواري کېښې طبقې نمائندګي او د ازادۍ لیکه بلل دي. او د هر مظلوم د زړه اواز دے دغه احساس کې د قلم په څوکه خپل اولس ته وړاندې کړې دے د دوي په شاعرۍ کې د فن او فکر په لحاظ رنګونه په نظر راځي خو ولي هغه په ادب کې د مقصدي ادب پلوي دے او هم له دغه وجې د ډاکټر دروېش یوسفزې په شاعرۍ د مزاحمت رنګ غالب دے. د دوي په مزاحمتي شاعرۍ د وړاندې خبرې کولو نه اګاهو د لفظ مزاحمت په معني لږه شان رڼا اچوو او بیا راځو مزاحمتي شاعرۍ له پس د هغې به د دروېش یوسفزې په شاعرۍ د مزاحمت په رڼا کې خبره کوو.

مزاحمت په لغت کې ایسارولو، خنډ جوړېدلو او منع کولو ته وائي
فېروز اللغات اردو د مزاحمت معني څه په دا رنګ بیانوي.

،، روک - ممانغت،^۱

مزاحمت مقابلي، ایسارونې او اړي ته وائي^۲

ریختہ د مزاحمت د معنی پہ حقلہ خپل موقف داسی وړاندې کوي.

روکنے کا عمل، روک ٹوک، روکاوت، ممانعت، تخریض، ۳

په اصطلاح کښې مزاحمت نه د يو ناخوښ فعل په لار کښې شعوري طور خنډ جوړېدل او داسې فعل کونکے په لاس سره (عمل سره) منع کولو ته مزاحمت وئيلے شي. مزاحمت ژوند دے او د انساني ټولنې د بقا ټول دارومدار په مزاحمت اډانه دے که چرې د يو قام په خپل کښې د غاصبو قوتونو په خلاف د مزاحمت نه لاس په سر شي نو لرې نه ده ې دغه ټولنه او قام د بربادۍ په لور په تندۍ سره روانه شي په دې حقله ډاکټر حنيف خليل وائي

مزاحمت د ژوند د حرارت
نوم دے د انساني مزاج يو
کيفيت، يوه رويه او يو
عمل دے او په ژوند کښې د
دې رويې او عمل څه عکس يو
اهنگ نه وي نو جمود او
مرگ به ئې مقدر وي، ۴

زمونږ ځيني خلق مذمت او مزاحمت يو څيز گڼي حالانکې داسې نه ده د دواړو تر مېنځه توپير دے خو ولې ډېر باريک دے مذمت د يو ناخوښه فعل (عمل) په لفظي بڼه غندل يا ورته بد کتلو ته وائي خو مزاحمت د ناخوښه او تخریبي عمل پر ضد عملي طور گامونو پورته کولو ته وائي او د هغې تر مېنځه خنډ جوړېدلو ته وائي. په دې حقله سماجي مفکر ډاکټر خالق زيار وائي.

مونږ شاعرانو او اديبانو په
دې موجوده بحران کښې ډېر
لوے لاس لرلے دے ټيک ده خلق
به په کښې په شا شوي هم وي
خو اکثريت ئې هم دغسې خبره

کری ده چې مونږ سره زیاتے
کېږي د مذمت د مرحلې پورې
څه ته چې څه ته چې
condemnation وائي خو زه وس
داسې محسوسوم چې خبره دې
ځانې له راوړسېدلې ده چې وس
په مذمت یواځې خبره نه کېږي
وس به مزاحمت کول غواړي او
د دې دواړو ټکو مېنځ کېږي لږ
غوندې فرق شته مذمت دا د
چې چې زما دا خبره نه ده
خوښه او مزاحمت دا د چې زه
تا دې خبرې ته نه پرېږدم،، ۵

د پورته ذکر شوې حوالو په رڼا کېږي که مونږ
د مزاحمت یو جامع او کوټلې تعریف کوو نو هغه
به دا وي چې د ناوړې عمل په مقابله کېږي شعوري
طور ځنډ جوړېدل او د هغې په مقابله کېږي عملي
طور خپل کردار لوبولو ته مزاحمت وئیلې شي.
که مونږ د پښتو ادب په تاریخ لنډ شان نظر
واچوو نو دا خبره به ترې په واضحه توګه
څرګنده شي چې پښتو ادب د ابتدا نه په خپله
ګډه کېږي مزاحمت له ځانې ورکړې د په ابتدائي
دور کېږي د شیخ کټه متي زي ، اکبر زمين داور
او دغه رنگ د دغه دور په ځینې نورو شاعرانو
کېږي د مزاحمت څرکونه په نظر راځي د دې نه پس
د روښاني مکتب فکر په شاعرانو کېږي هم دغه
تسلسل راروان د هر څو که دغه مکتب په شاعرۍ
د مذهب او اخلاقیاتو ژورې اغېزې څرګندې لیدل
شي ولې بیا هم په کېږي د مزاحمت څه نا څه اثار
په نظر راځي د دې نه پس ستر خوشحال چې د درېم
دور په شاعرانو کېږي راځي د دوي په کلام کېږي د
مزاحمت داسې انداز له ورايه لیدلې کېږي چې په
نورو شاعرانو کېږي ئي لیدل ناممکن دي.
خوشحال بابا چې کله د فعل منصب ته په مخه
ښه اووئیل نو د هغې سره ئي سم ئي د فعل پر ضد

عملي جدوجهد او مبارزې ته دوام ورکړو دغه رنگ
ئې د شعر ژبه هم مزاحمت سره په شعوري توګه
اشنا کړه او پښتنو ته ئې د شعر په رنگينه ژبه
د مزاحمت درس ورکړو چې د دوي په شاعري کښې
ځائ په ځائ په نظر راځي د دې نه علاوه رحمان
بابا هم که هر څو د اخلاقي مبلغ په توګه
پېژنده شي ولې د دوي د دوي شاعري هم د مزاحمت
په ښکالو سينگار ده دغه رنگ پښتو ادب په جديد
دور کښې هم ډېر مزاحمتي ليکونکي پېدا کړي دي
چې په کښې اجمل خټک ، سلېمان لائق ، صاحب شاه
صابر ، قلندر مومند ، اندېش شمس القمر ، رحمت
شاه سائل ، نورالبشر نوید ، ډاکټر خالق زيار
، د يادوني وړ دي. هم دغه رنگ د دې مزاحمتي
ليکونکيو په صف کښې يوه معتبره نامه د مردان
گمبت سره تعلق لرونکي ډاکټر محمد دروېش يوسفزي
ده .

ډاکټر دروېش يوسفزي په کال ۱۹۴۵ء د دسمبر
د مياشتې په اتلسمه نېټه د عنايت خان کره
سترګې اوغړولې د تس نس او تالا ترغه پښتنو چې
هغه په قلم اوچتولو مجبور کړو نو د دې وطن د
خاورې مبارزه ئې په داسې هنر او مهارت سره
اوکړه چې د وخت هر عاصب او يرغلگر په وړاندې
ئې پښتون هوډ داسې مستقيم کړو لکه د خزان پر
ضد د پېپل د ونې په شان. هغه د هر استعمار د
سترګو ازغې د ځکه چې هغه د خپل قلم په زور د
پښتنو ته د دغه استعمار په ضد د مزاحمت کولو
درس ورکړې دې او يواځې درس نه بلکې تګ او تګ
لاره ئې ورته هم وضع کړې ده .

ازادي د هر زنده سري په ابتدائي حقوقو کښې
يوه ده چې د ټولو حقوقو نه ورومې او مهمه ده
د دغې ازادۍ دپاره چې هغه هر څو لفظي کوشش د
غزل او د چاربېټې په ژبه کړې دې خو ولې چې په
دې راز پوهه شوې دې چې اوس په دې نه کېږي
بلکې عملي گواښونو ته اړتيا لري نو وائي .

نه په چاربيتته اوشوه نه
په غزل باندې
نه په پوهنه اوشوه نه په
چل ول باندې
د پښتونخوا دا کونځی به
سپري کوم ښاغلي
په سرښندنه باندې په يو
توکل باندې ،،، ۶

د استحصالې قوتونو تر ټولو ورومې گواښ د
کمزورو قومونو په ازادۍ باندې وي ځکه چې هغوي
په دې راز خبر وي چې دغه قومونه مونږ تر څو
محکومه او غلامان کړي نه وي نو مونږ د دوي په
وسائلو باندې نه شو قابض کېدې نو اول گام د
دوي نه د ازادۍ ترورل وي او بيا ئې د وسائلو
لوټ تالان شروع شي دذوېش يوسفزې خپل قام ته د
استعمار دا چال وړاندې کوي او د مزاحمت چل
ورته هم ښائي.

اوسني هم لکه د انگرېز
لکه چنگېز اوگنه
که شي فرعون نو سامراج
نو ده عصا خپلواکي،،، ۷

مزاحمت د خپلې ټولنې او خپل ژوند د بقا دپاره
لازمې ټوکې دې که چېرې د غليم نه انتقام
وانخيستلې شي نو هغه په ظلم کولو کېږي زړه ور
شي او بيا همېش دغه خپل د ظلم ناوړې عمل بيا
بيا کوي خو ولې ډاکټر دروېش يوسفزې خپل او د
خپل قام دشمن ته وائي چې چې دا هسې ستا خام
خيالي ده چې تا مونږ وژلو بې کوره دې کړو او
ته به په آرام ژوند اوکړې بلکې زه به انتقام
اخلم او ضرور به ستا د ظلم جواب په مزاحمت
سره درکوم انتقام نومي نظم کېږي دا راز داسې
بيانوي.

هغه ظالم چې ئې زما
جونگره اوسېزله

لري دا تمه چي مانري سلامت
پاتي شي
کومو لاسونو چي زما شري
رېشي ريبي کړه
کچه خيالونه دي چي شال ئي
سلامت پاتي شي ، ، ۸

غاصب او استعماري قوتونه چي په کوم وطن
کښي خپلي جرړي ښخي کړي نو د هغه قومونو چي
دوي محکوم کړي وي يا ئي محکوم کول غواړي نو
اول د هغوي تهذيب او تمدن د خاورو لاندې کړي
دي د ژوند ژواک په طريقو کښي ئي تخریبي او
زيان رسوونکي بدلون راولي او ډېر په هنر سره
دا کار ترسره کوي چي ورو ورو د هغه قام په
خپل کلتور واخلي دروېش يوسفزي خپل قام ته
وايي چي ستاسو په تهذيب داسي يرغل شروع دے چي
هغه کوکي وهي له درده پاسي او خپل سماج د دغه
يرغلگرو د کومي نه ازاد کړئ.

اوکړئ توکل يو ، خوانانو پورته شي
له تورو سمستو ، پرانگانو پورته شي
سريتوب کړيکي وهي تهذيب ژرېري دلته
د روڼ ښاغلي فکر ، دوستانو پورته
شي ، ، ۹

دروېش يوسفزي د وخت په حرکت باندې پوهه
دے چي زما د قام د بربادي په لور روان دے او
استحصالي قوتونه ټول يو صلح شوي دي او زمونږ
نه زمونږ حقوق تروري په دي اساس زمونږ قامي
اتحاد منظم کول پکار دي او په دغه استعماري
قوتونو په يو ځاي گواښونه کول پکار دي.
گردش د ستورو ، بيا څه بدل دے
د چرخ چورلک کښي ښکاره خلل دے
رنگونه اوړي ، راوړي په مزکه
ملگرو يو شي ، وخت د يرغل
دے ، ، ۱۰

مزاہمتي ليکوالانو په هر انقلاب کښې ډېر لږ لاس لرلې د د خپل اوده قام شعور ئې بېدار کړې د د اؤ د استعماري قوتونو په مقابلې کښې ئې دوي ته د اورېدو همت وربخښلې د د هم دغه وجه ده چې کله هم يرغلگر راغلي دي د دغه ټولنې په مزاہمتي ليکونکيو ئې نظر ساتلې د دوي ئې د مختلف ستونځو سره مخ کړي دي ځکه چې هغوي په دې خبره باوري وي چې دا زمونږ په لاره کښې خنډ جوړېږي او نور خلق هم د خپل قلم په زور د بېدارولو توان لري خو ولې دروېش يوسفزې د استعمار دغه اذيتونو ته په روڼ تندي هرکله وائي خو د خپلې مدعا نه لاس په کېږدي نه هغه په دې راز پوهه د د چې که استعمار لږ سازو سامان د د د تخریب او بربادۍ بلها وسلې لري په هر قسمه وسله پوره د د خو زما سره هم يوه وسله د قلم په شکل کښې موجود ده او چې تر څو دا وسله او زما گوتې سلامت وي نو دوي به خپله مدعا سرکولو ته پرېږدم نه.

لا خو قلم سره مې گوتې قلم
شوي نه دي

لا خو لاسونو کښې زما يوه
وسله پاتې ده،،، ۱۱

پښتانه اکثريت د نرم زړه خاوندان دي د جنگ ، مرگ ژوبلې نه کرکه کوي خو ولې ځينې وختونه داسې راشي چې په نرمۍ سره کار نه کېږي او د حالاتو تقاضا دا وي چې اوس د نرمۍ نه د سنگدلی وخت د د هر کله چې د تخریب کاره عناصرو د بدو نه خپل ځان محفوظ ساتل غواړي نو دې دپاره به ته هم د هغه په څېر د بدو نه کار اخلي او هم هغه رویه به د هغه سره خپلوي کومه چې استعماري قوتونه له تا سره روا ساتي دروېش يوسفزې هم وائي چې که د دې دور د جبر نه ځان ساتل غواړي نو نرمۍ پرېږده او سنگدله شه په خپلو وسائلو باندې نور خلق بلو څېدو سره مه

پرېږده او چې کوم خلق ستاسو په وسائلو
بلوڅېدل غواړي نو د خپلې پښتو په لښه ئې داسې
مقابله اوکړي چې بيا دپاره د داسې کولو سوچ
هم اونه کړي.

د سنگدل دور له بد لاسه که
سالم غواړي ځان
د نرمې وخت نه د سینه کښې
زړه سنگین پېدا کړه
اے د خېبر مچي لښه بيا د
پښتو نېغه کړه
په خپلو غرونو او غارونو
کښې گبین پېدا کړه،، ۱۲

دروېش يوسفزې خپل پښتون هوډ په هېس جوړ
ماتولو ته تيار نه د هغه د غاصب په وړاندې
نورو ته هم د مزاحمت درس ورکوي او وائي چې
ژوند د عزت پکار دے که چېرې عزت دې په ځائ
کښې نه وي نو ژوند دې هېس معنی نه لري ځکه
وائي چې د يرغلگرو په وړاندې د جرأت لمن
تینگه اونیسې او د خپل عزت نه کامراني او
ژوند قرباني څار کړئ.

ژوند زمونږه عبادت دے له
جراته

کامراني يا قرباني څار تر
عزته،، ۱۳

هر هغه څوک چې د پښتون قام د ازادۍ په لاره
کښې خنډ جوړېږي د دوي نه د خپلواکۍ حق تروري
نو دروېش يوسفزې د هغوي په ضد يو داسې چغه د
خپل قلم په زور پورته کوي چې د ځان سره سره
نور هم د انقلاب په لور راکاږي دروېش يوسفزې
وائي چې دوه خبرې دي يا به د ازادۍ بېرغ په
لاس يم او يا به خپل ژوند د دغه ازادۍ د سره
څار کړم خو په شا کېدو ته تيار نه يم او نه
درېمه لار شته.

یا به بهرغ د ازادی په
مانری جگ اونیسیم
یا به تاریخ کښې کړمه
خپله هستي گډه وډه،، ۱۴

پښتانه پخوا راسې د عدم تشدد پلویان دي
د تشدد څخه کرکه کوي خو ولي کله چې غاصب او
سلبی کردارونه د ظلم او جبر ټول حدونه تېر
کړي او دوي ته اندازه وشي چې وس خبره د مذمت
نه د مزاحمت د لارې د حل کولو وخت د نو بیا د
خپلې بقا دپاره د هیڅ قسمه قربانۍ نه مخ نه
اړوي او څنگه به مخ اړوي چې ستر خوشحال هم
ورته قدم په قدم د جرأت او شجاعت درس ورکړي
د او د هغوي ادبي وارثان ئې د سر په بدل
روزنه کوي ډاکټر دروېش یوسفزې چې هم کله د
استعماري قوتونو په بدو نیتونو پوهه شوې د
نو خپل قام ته ئې د ازادی درس ورکړې د او د
وسله والي مبارزې کولو ضرورت ئې ورته په گوته
کړې د دروېش یوسفزې که هر څو د عدم تشدد د
نظریې پلوي او د باچا خان سپاهي د خو ولي
هغه په دې راز پوهه د چې وسله وال مبارزه د
نن وخت اهمه تقاضا ده او هغوي دا د خپلې بقا
واحد لاره گڼي خپل قام ته وائي چې د سیاسي
مشرانو په خوړو او جذباتي نعرو مه تېروځئ
بلکې د سامراجیانو په خپله مزاحمت اوکړئ او
لکه د هغوي خپل ځان په وسله پور کړئ ځکه چې د
سازمان سره په تش لاس جنگ کول لویه احمقي ده.

دا تقریرونه دا جلوسونه

ټول دي چلونه ټول دي دامونه

که ژوندون غواړې ټوپک ته لاس کړه

گڼي ورکېږي ساده پښتونه،، ۱۵

لنډه دا چې دروېش یوسفزې د خپل وخت یو
نماینده مزاحمتي شاعر د چې هغه د وخت په نبض
لکه د طبیب غونډې گوتې کېښودې دي او د هغې په
تقاضا ئې اول خپل ځان پوهه کړې د او بیا ئې

خپل اولس په ډېر هنر سره د وخت د نوي تقاضو ،
د هر نوي تحریک کار په نېټ او هر استحصالې
قوت په خوښې بوي پوهه کړې ده او د هغوي په ضد
ئې ورته د مزاحمت د تگ او تگ لاره وضع کړې
ده ، ، اواز ، ، نومي نظم کښې ئې خپل قام هم د
دغه پورته مذکور څيزونو او کردارونو په حقله
خبر کړې ده دلته دغه نظم د حوالې په توگه
وړاندې کوو او دې سره خپل بحث هم پائې ته
رسوو .

زما د دور پښتنو د وخت
اواز واورئ
ستاسو په لاس کښې د سيالۍ
د ارتقاء واگي دي
د فېصلي وخت دې په لاس مو
د قضا واگي دي
دا فلسفې نوې ، قيصې نوې
، فکرونه نوې
نوي چلونه دي ، دشمن نوې
جالونه نوې
د خپل اولس دا بدحالي او
انتشار اووینئ
هره ټوټه ، ذره او کاڼۍ
درته چغې وهي
د خپل تاريخ ټولې سرې
پاڼې درته چغې وهي
سرونه پورته کړئ سرونو له
تاجونه ډېر دي
په کائنات کښې ارومرو له
ځنگلونه ډېر دي
غرونه دې لېچې خورې کړې
درته راز واورئ
زما د دور پښتنو د وخت
اواز واورئ، ۱۶

حوالہ جات

۱. فیروزالغات ، اردو جامع لاهور ، فیروز سنٹر لمیٹڈ ، کال ۱۹۸۹ء ، مخ 630
۲. تاج الغات پستو ، مشتاق مجروح یوسفزے ، تاج کمپنی لمیٹڈ پشاور ، مخ ۶۴۹
۳. M.wikifidia.org.https://ur
۴. حنیف خلیل ، پہ پستونخوا کسبی ترقی پسند شاعری تحقیقی او تنقیدی جائزہ ، غزنوی کتاب پلورنٹی کوئٹہ ، ۲۰۱۴ء ، مخ 165
۵. زیار ، خالق ، ڈاکٹر ، جگہ شملہ ، ملاکنڈ ادبی او کلتوری جرگہ درگی ، ۲۰۱۹ء ، مخ 280
- 90--
۶. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، لونگین ، جان پرنٹنگ پریس پشاور ، ۱۹۹۷ء مخ 80
۷. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، واورین ، ادبی دوستانو مرکز مردان ، فروری ۲۰۰۸ء ، مخ 24
۸. ہم دغہ اثر ، مخ 103
۹. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، لونگین ، مخ 10
۱۰. ہم دغہ اثر ، مخ 107
۱۱. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، واورین مخ 128
۱۲. ہم دغہ اثر ، مخ 118
۱۳. یوسفزے ، درویش خان ، ڈاکٹر ، فخر افغان (نعتونہ) ، پستونخوا پرنٹرز اوکمپوزر شمسی روڈ مردان ، جنوری ۲۰۰۶ء ، مخ 71
۱۴. یوسفزے ، درویش خان ، ڈاکٹر ، زرغونہ ، پستونخوا پرنٹرز اوکمپوزر شمسی روڈ مردان ، جنوری ۲۰۰۶ء ، مخ 51
۱۵. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، لونگین ، مخ 71
۱۶. یوسفزے ، محمد درویش ، ڈاکٹر ، واورین ، مخ 19